

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **K. S.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021, č. j. 092859/2021/KUSK/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný k odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 6. 2021, č. j. MEUPDY/0030923/DOP/2021/Pha (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se dopustil tím, že dne 11. 12. 2020 ve 15:57 hodin na dálnici D1 v úseku 46,5 km ve směru jízdy na Prahu při řízení osobního automobilu tovární značky AUDI, registrační značky X, z nedbalosti překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/hod a

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

více, když vozidlu, které řídil byla na dálnici mimo obec, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovená zákonem 130 km/hod naměřena silničním rychloměrem Ramer 10C rychlost 166 km/h, po odečtení maximální přípustné odchylky měřicího zařízení 3 % rychlost 161 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dále tím, že při řízení vozidla neměl u sebe řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedených přestupků uložil správní orgán I. stupně žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí co do výroku o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za nezákonné, neboť správní orgán I. stupně neprokázal, že žalobce neměl řidičský průkaz u sebe, skutkové zjištění správního orgánu I. stupně nemá oporu v provedeném dokazování a žalobce jej popírá.
3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí co do výroku o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu za nepřezkoumatelné, a to pro absenci hodnocení důkazů a přetrvávající pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Žalovaný opomenul hodnotit důkaz výstupem z rychloměru, nezvažoval existenci reflexního prvku (svodidel) v radarovém svazku a z něj vyplývající zkreslení naměřené rychlosti mimo povolenou (zákonnou) odchylku. Pokud by tak učinil, zjistil by, že měření je zatíženo vadou reflexe.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odkázal na zápis o přestupku, ze kterého vyplývá, že žalobce u sebe neměl řidičský průkaz. Do úředního záznamu o přestupku policista uvedl, že sdělil žalobci, které ustanovení zákona o silničním provozu porušil tím, že u sebe neměl řidičský průkaz [§ 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu] a právní kvalifikaci přestupku, kterého se dopustil [§ 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu]. Podle žalovaného tak neexistuje důvodná pochybnost o tom, že žalobce naplnil danou skutkovou podstatu.
5. Žalovaný k námitce, že správní orgán opomenul hodnotit důkaz výstupem z rychloměru, uvedl, že správní orgán není povinen domýšlet veškeré možnosti za odvolatele, přičemž žalobce podal toliko blanketní odvolání. Žalovaný projednal napadené rozhodnutí v rozsahu, který mu ukládá správní řád. Následně odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se týká rozsahu přezkumu rozhodnutí napadeného blanketním odvoláním. Žalovaný uvedl, že žalobce dříve existenci reflexního prvku v radarovém svazku netvrdil. Navíc není z dokumentace patrna. Policie ČR měla vozidlo žalobce celou dobu na očích a měla možnost porovnat rychlost svého vozidla s vozidlem žalobce. Případnou existenci reflexního prvku vyvolávající pochybnost by jistě ihned napravila. Žalovaný dále navrhl provést důkaz výsledkem členů zasahující hlídky policie ČR.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel od Krajského ředitelství policie Středočeského kraje oznámení přestupku ze dne 20. 12. 2020, z něhož se podává, že žalobce je podezřelý ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se dopustil jednak tím, že dne 11. 12. 2020 v 15:57 na dálnici D11 v úseku 46,5 km ve směru jízdy na Prahu jako řidič vozidla tovární značky Audi A8L, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici

mimo obec o 30 km/h a více (dovolená rychlost byla 130 km/h, naměřená rychlost byla 166 km/h, po odečtu tolerance 3 % činila 161 km/h), a jednak tím, že u sebe neměl řidičský průkaz. Přílohou oznámení přestupku byly následující listiny: úřední záznam hlídky, formulář oznámení přestupku z místa kontroly, CD (záznam o přestupku, ověřovací list k rychloměru Ramer 10C, osvědčení o způsobilosti obsluhy, 6x foto z místa) a výpis z evidenční karty řidiče.

7. V úředním záznamu ze dne 11. 12. 2020, který byl správnímu orgánu I. stupně zaslán společně s oznámením přestupku, je uvedeno, že po zastavení vozidla, u kterého byla naměřena rychlost 166 km/h hlídka ztotožnila řidiče - žalobce dle předložených dokladů. Řidičský průkaz neměl žalobce u sebe. Hlídka žalobci vysvětlila, že důvodem zastavení a kontroly je překročení maximální dovolené rychlosti a obeznámila žalobce s tím, že svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a je podezřelý ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
8. Obsah úředního záznamu se shoduje s formulářem oznámení přestupku z místa kontroly, ve kterém je mj. uvedeno, že „řidič neměl u sebe ŘP“. Žalobce nesouhlasil s vyřešením přestupků uložením pokuty příkazem na místě a odmítl podepsat oznámení přestupku.
9. Na přiloženém záznamu o přestupku je zaznamenána registrační značka vozidla X, v tabulce tohoto záznamu je pak uveden typ vozidla AUDI A8, naměřená rychlost je uvedena 166 km/h, místo měření je identifikováno GPS souřadnicemi 015°14'02.255"E, 50°07'02.790"N a v poznámce údajem: dálnice D11, v km 46,5 směr Praha.
10. Příkazem ze dne 18. 1. 2021 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, když porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, když překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici o více než 30 km/h, a dále byl uznán vinným ze spáchání přestupku pro podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, když porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, když jako řidič motorového vozidla neměl u sebe při řízení vozidla řidičský průkaz. Za jejich spáchání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč. V příkazu je výslovně odkazováno na konkrétní dokumenty, dle kterých správní orgán I. stupně kontroloval spolehlivost užitého silničního rychloměru. Proti příkazu podal žalobce prostřednictvím Ing. M. J. blanketní odpor, a to bez plné moci, kterou doplnil až k výzvě správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně poté pokračoval v řízení předvoláním žalobce k ústnímu jednání dne 22. 3. 2021. Zmocněnec žalobce požádal o zaslání kopie správního spisu do své datové schránky. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 12. 3. 2021 k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž k výzvě přiložil i kopii spisové dokumentace na CD. Žalobce se ve stanovené lhůtě k podkladům nevyjádřil. Dne 17. 3. 2021 se zmocněnec žalobce omluvil z účasti na jednání, omluvu později doplnil o rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce opětovně k ústnímu jednání na den 25. 5. 2021. Ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce i jeho zástupce, kteří se nijak neomluvili.
11. Dne 1. 6. 2021 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků shodných, jako ve výše uvedeném příkazu ze dne 18. 1. 2021. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že na podkladě skutečností zjištěných ze spisu Policie ČR je dostatečně odůvodněn závěr, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec minimálně o 31 km/hod. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce

při kontrole nepředložil řidičský průkaz, přičemž bylo zjištěno, že tento doklad při řízení vozidla neměl u sebe.

12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání. Odvolání nebylo ani k výzvě správního orgánu I. stupně doplněno. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění uvedl, že lze mít za spolehlivě prokázané, že se žalobce přestupků dopustil, a že protiprávní jednání je dostatečně a nepochybně prokázáno důkazy zajištěnými orgány policie a provedenými správním orgánem I. stupně. Důkazní materiál označil rovněž za dostatečný a přesvědčivý.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Ústní jednání

14. Žalobce výslovně nesouhlasil s rozhodnutím soudu bez jednání, nařízeného jednání se však nezúčastnil, ač řádně předvolán, a to bez omluvy (o odročení nežádal); byly tak splněny podmínky pro rozhodnutí v nepřítomnosti žalobce, resp. jeho zástupce. Přítomný pověřený pracovník žalovaného setrval na svých dosavadních procesních stanoviscích a odkázal na písemné vyjádření k žalobě.
15. Soud neprováděl dokazování výsledkem svědků, členů policejní hlídky, neboť je to pro posouzení věci nadbytečné.

Posouzení žalobních bodů

16. Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, ve které žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že žalovaný neprokázal, že žalobce u sebe neměl řidičský průkaz, neboť skutkové zjištění správního orgánu nemá oporu ve správním spise.
17. Podle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz.
18. Podle konstantní judikatury platí, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku či úřední záznam je možné obecně považovat za dostačující důkazy o spáchání přestupku, a to za předpokladu, že v nich uvedené skutečnosti svědčí o naplnění skutkové podstaty přestupky a lze jimi jeho spáchání podložit a dále za podmínky, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (srov. obdobně závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36, či ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33).
19. V oznámení přestupku, v úředním záznamu Policie České republiky i ve formuláři oznámení přestupku z místa kontroly uvedla policejní hlídka, že žalobce u sebe neměl řidičský průkaz. Z uvedených podkladů přitom vycházel jak správní orgán I. stupně tak žalovaný a žalobce se v průběhu správního řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí nijak nevyjádřil (veškeré podklady byly jeho zmocněnci zaslány do datové schránky). Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce až do doby vydání napadeného rozhodnutí nijak

zjištěný skutkový stav nezpochybňoval. Soud tak konstatuje, že v situaci, kdy žalobce nezpochybnil skutková zjištění vyplývající z úředního záznamu, resp. z oznámení přestupku, a v situaci, kdy se jedná o přestupek, o jehož spáchání není typicky pořízován další doklad [což je i případ přestupkového jednání, kdy u sebe nemá řidič při řízení řidičský průkaz ve smyslu § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu], je přípustné a dostatečné, že správní orgány vycházely při zjištění skutkového stavu toliko z oznámení přestupku, resp. úředního záznamu. Uvedené podklady nejsou nijak vnitřně rozporné, a vyplývá z nich závěr, že žalobce u sebe neměl řidičský průkaz. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nepochybili, když za dané situace neprováděli další dokazování (např. výsledkem policejní hlídky). Žalobní bod není důvodný.

20. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, že žalovaný opomenul hodnotit důkaz výstupem z rychloměru, neboť vůbec nezvažoval existenci reflexního prvku (svodidel) v radarovém svazku, a z něj vyplývající zkreslení naměřené rychlosti mimo povolenou (zákonnou) odchylku. Žalobce namítal, že jsou správní orgány povinny hodnotit důkazy, avšak tento důkaz nehodnotily, kdyby jej hodnotily, zjistily by, že je měření zatíženo vadou reflexe.
21. Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
22. Podle § 68 odst. 3 správního řádu, v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladem rozhodnutí.
23. Soud nedává žalobci za pravdu v tom, že by správní orgány nehodnotily důkaz výstupem z rychloměru. Správní orgán I. stupně uvedl, jaké skutečnosti zjistil z výstupu silničního rychloměru a přitom poukázal na to, že se jedná o rychloměr, jehož spolehlivost byla ověřena podle opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09. Taktéž osoba obsluhující rychloměr k tomu byla způsobilá. Správní orgány tak měly za prokázané, že bylo možné uvedený rychloměr použít k měření rychlosti. Z uvedeného hodnocení vyplývá, že správní orgán považoval rychloměr za způsobilý důkaz (podávající spolehlivé záznamy), neměl indicie o tom, že by záznam z měření nebyl proveden správně, resp. že by výstup z rychloměru neodpovídal údajům v něm uvedeným. Poukázání na splnění podmínek pro to, aby mohlo být předmětným rychloměrem provedeno měření, lze považovat za přiměřené hodnocení výstupů z rychloměru, neboť je tím vyjádřeno, že se jedná o způsobilý důkaz. Výstup z rychloměru přitom obsahuje objektivní údaje, které samy o sobě není třeba podrobovat dalšímu podrobnému hodnocení (srov. zcela jiné nároky na rozsah hodnocení například věrohodnosti výpovědi svědka – *pozn. soudu*).
24. Není povinností správních orgánů, aby se při hodnocení důkazu výstupem z rychloměru v rozhodnutí výslovně zabývaly případnou vadou reflexe, nebyla-li taková vada výslovně ve správním řízení namítána. Podstata hodnocení důkazů správními orgány spočívá v tom, aby uvedly úvahy, které při hodnocení důkazu vedly. Z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že správní orgán I. stupně považoval užitý rychloměr za způsobilý nástroj, kterým mohla být měřena rychlost, tj. nebyl zde předpoklad pro to, aby byl výstup z rychloměru vadný. Zároveň uvedl, že rychloměr obsluhovala k tomu oprávněná (proškolená) osoba, čímž byl opět splněn další předpoklad k tomu, aby výstup z rychloměru nebyl zatížen žádnou vadou. Jelikož žalobce v průběhu správního řízení nevznnesl žádné námitky, které by se týkaly

případné vady měření (tvrzené reflexe), nebyl správní orgán I. stupně (ani žalovaný) povinen výslovně vypořádat úvahu o tom, jestli takové měření nebylo zatíženo vadou reflexe. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
26. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. 6. 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně